

tes les quantitats i tots i el drets respectivament desemborsades i adquirits fins aleshores (25).

Art. 15. Per cada participació d'invalidesa que sol liciti, el soci satisfarà 12 pessetes en concepte de quota de garantia del pagament de tres mesos de *derrama* màxima, o sigui la garantia d'invalidesa dels socis del I grup serà de 12 pessetes, la del II de 24, la del III de 36, la del IV de 48 i la del V de 60. Anàlogament, per cada participació de vida es satisfarà 60 pessetes de quota de garantia, o sigui la garantia de vida dels socis del I grup serà de 60 pessetes, la del II de 120, la del III de 180, la del IV de 240 i la del V de 300.

Art. 16. A part de les quotes de garantia fixades en l'article anterior, es fixen les següents quotes de compensació pel major risc depenent de l'edat:

Edat en el pròxim compleany	Quota de compensació per cada participació de invalidesa	o sigui quota de compensació d'invalidesa corresponent al grup:				
		I	II	III	IV	V
21 a 25 anys	0 ptes.	0	0	0	0	0
26 a 30 »	5 »	5	10	15	20	25
31 a 35 »	10 »	10	20	30	40	50
36 a 40 »	15 »	15	30	45	60	75
41 a 45 »	20 »	20	40	60	80	100
46 a 50 »	30 »	30	60	90	120	150
51 a 55 »	40 »	40	80	120	160	200
56 a 60 »	50 »	50	100	150	200	250
61 a 65 »	70 »	70	140	210	280	350

Edat en el pròxim compleany	Quota de compensació per cada participació de vida	o sigui quota de compensació de vida corresponent als grups:				
		I	II	III	IV	V
21 a 25 anys	0 ptes.	0	0	0	0	0
26 a 30 »	5 »	5	10	15	20	25
31 a 35 »	10 »	10	20	30	40	50
36 a 40 »	20 »	20	40	60	80	100
41 a 45 »	40 »	40	80	120	160	200
46 a 50 »	80 »	80	160	240	320	400
51 a 55 »	200 »	200	400	600	800	1000
56 a 60 »	500 »	500	1000	1500	2000	2500
61 a 65 »	1500 »	1500	3000	4500	6000	7500

La quota de compensació pot ésser augmentada o disminuïda fins en un noranta per cent. ja amb caràcter general, ja amb limitació a un territori determinat o als individus que reuneixin determinada condició comú (26).

Art. 17. Els impostos creats o que és creïn en l'esdevenidor sobre la percepció dels socors seran a càrrec del percipient.

TITOL III.—COMPTABILITAT

Art. 18. La comptabilitat de la MUTUAL MÈDICA és independent de la del Sindicat de Metges de Catalunya, de modo que els catàlegs propis de la primera no estaran exposats a les eventualitats dels cabals propis del segon i es destinaran purament i exclusivament a la consecució de l'objecte fixat en l'article primer del present Reglament.

Art. 19. Els cabals de la MUTUAL MÈDICA es classificaran en cinc fons: garantia d'invalidesa, compensació d'invalidesa, garantia de vida, compensació de vida i fons mixte.

En el fons de garantia d'invalidesa es farà una partida per a cada un dels cinc grups d'invalidesa. Aquest fons es formarà amb les quotes de garantia d'invalidesa i tindrà per objecte anar anticipant cada mes els subsidis d'invalidesa, essent en lo successiu reposats els anticips per mitjà de les corresponents *derrames*, a menys que ho siguin per altres ingressos destinats a la condonació total o parcial de les mateixes (27).

El fons de compensació d'invalidesa constarà

d'una sola partida, comú a tots els grups d'invalidesa. Es formarà amb les quotes de compensació d'invalidesa, i tindrà per objecte cobrir el dèficit possible de la partida o partides d'invalidesa que no bastin per a cobrir els socors presentats al cobrament en aquell mes (28). Les quantitats pagades per aquest fons mai seran reemborsades per *derrames*, puix precisament està destinat a regularitzar i disminuir equitativament aquestes. Si el fons de compensació d'invalidesa no pogués cobrir el dèficit de garantia, dit dèficit serà cobert pel fons mixte (29). Quan el capital dels fons de compensació excedeixi del doble del capital assignat al fons de garantia, la diferència en més serà destinada a descomptar en el tant per cent per a que abasti la *derrama* d'invalidesa a cada grup (30).

S'aplicaran al fons de garantia de vida els mateixos principis sentats sobre el fons de garantia d'invalidesa.

Igualment s'aplicaran al fons de compensació de vida els principis sentats sobre el fons de compensació d'invalidesa.

De manera anàloga a com el fons de compensació és comú a tots els grups de dintre la Secció, el fons mixte és comú a ambdues Seccions. Aquest fons es formarà amb les quotes fixes, amb les quotes i fraccions de quota de garantia dels socis que produeixin baixa en una Secció, i dintre d'ella en un grup, i amb els donatius, llegats, subvencions i demés ingressos extraordinaris, a menys que qui els faci els condicioni envers un altre destí. El fons mixte està destinat a cobrir despeses d'administració, disminuir si és possible fins a la reducció a zero de les *derrames* i atendre totes les altres obligacions de l'Associació, excepte les exclusives dels altres quatre fons (31). La bonificació de *derrames* serà feta en la següent successiva graduació: reducció a 0 de la *derrama* del Grup I invalidesa, II invalidesa, III invalidesa, I vida, II vida, III vida, IV invalidesa, IV vida, V invalidesa i V vida (32).

Els interessos cobrats en el decurs de cada anyada seran dividits entre el fons de compensació d'invalidesa, el fons de compensació de vida i el fons mixte, en parts directament proporcionals a l'haver de cada un dels tres fons en 31 de desembre de l'any anterior.

TITOL IV.—ADMINISTRACIÓ

Art. 20. La MUTUAL MÈDICA serà regida per un Consell Administratiu, compost de President, Tresorer, Comptador, dos Vocals per la Secció d'Invalidesa i dos Vocals per la Secció de Vida.

S'aplicaran al Consell Administratiu les mateixes disposicions que respecte de la Junta Directiva estableix l'Estatut del SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA.

Art. 21. La Junta Directiva del Sindicat, en son caràcter de representant de totes les forces vives d'ell exercirà funcions d'alta Inspecció de la tasca del Consell Administratiu.

Art. 22. La Junta general de la MUTUAL MÈDICA estarà formada plebiscitariamente per tots els associats i efectivament per la reunió de l'Assemblea de Delegats del Sindicat i el Consell Administratiu de la MUTUAL, sots convocatòria del President de la última, que a més del cas establert en l'art 16 de l'Estatut del Sindicat, la publicarà quan ho acordin el Consell Administratiu o l'Assemblea de Delegats (33).

TITOL V.—LIQUIDACIÓ

Art. 23. La MUTUAL MÈDICA no es podrà dissoldre més que en les condicions i forma establertes en l'art. 22 de l'Estatut del Sindicat.

Si aquest deixa d'actuar o bé es dissol, la MUTUAL MÈDICA no interromprà la seva actuació regular ni perdrà la independència econòmica absoluta de que frueix en virtut de l'art 18 del present Reglament (34).

Nota 1. Aquest projecte de Reglament ha sigut precedit d'una sèrie de canvis d'impressions, de la consulta de les fulles que s'han anat rebent i d'unes bases comprensives de les línies generals de l'assumpte, que foren repetidament comentades. En sessió de 20 de maig de 1920 celebrada per la Junta Directiva del Sindicat, després d'haver sigut el text repartit entre els que hi havien d'assistir, fou amplament i entusiàsticament discutit, havent-hi acord unànim en el que convé fer i havent-hi discrepàncies accessòries en la manera de fer-ho. Els assumptes de Previsió tenen dos caires: un el numèric o de plantejament, en el que no hi caben gaires transaccions i al que en principi tot s'hi ha de supeditar; l'altre el sentimental o d'execució, en el que hi cabon totes les concessions que permeti el factor anterior. Si nosaltres, els metges, no plantejem bé, sòlidament, el problema de la previsió aplicada a nostres pròpies necessitats, és impossible que hi hagi qui en faci una arma de protecció eficaç; i si el plantejem bé, si en lloc d'anar a coses enlluernadores anem a una orientació sòlida, aleshores serà possible donar amb persones que ho executin bé, i que deixin sobreexir el cor davant de la desgràcia del company, que avui està com una ploma ballotejant entre el perill de la incapacitat física per a exercir i la mort prematura amb l'espectre de la indigència dels que d'ell depenen. Però el parlar força de coses de previsió de riscos personals, té en els metges un altre interès, i és el de que hem de formar atmosfera, anava a dir formar escola, amb el fi de capacitar-se la classe per a treure de mans pecadores unes, imperites altres, el segur de malaltia en la seva més ampla acceptació, per a suprimir intermediaris entre el metge i l'obrer, i al ensems ensenyar a aquest que amb els milions de pessetes que esmerça per a assegurar-se contra el perill de pèrdua de la salut sense aconseguir-ho realment, n'hi ha prou per a lograr-ho i és relativament fàcil lograr-ho, resolt de passada el problema de la hospitalització.

Nota 2. Les dues necessitats en nostra esfera d'acció més apremiants, són la del metge que en el començament o en el fort de l'exercici queda impossibilitat per al mateix, i la del que mor deixant vídua i menors econòmicament desamparats. Per això ara per ara n'hi ha prou amb el ram d'invalidesa i el ram de vida. La qüestió de la malaltia aguda, entenent per aital l'estat patològic de menys de 30 dies de duració, pot dir-se que no constitueix per al metge veritable problema. La de la vellesa revesteix un caràcter especial, per diverses raons, entre elles aquestes: el metge vell ha fet una campanya professional que, ordinàriament, li ha procurat més o menys reserva econòmica en una o altra forma, sobre tot, si seguint el sapientíssim consell de Franklin cada dia ha gastat un cèntim menys de lo que ha guanyat i ha fet una altra cosa útil; un metge no queda per vellesa pura fàcilment incapacitat per a anar exercint, i per tant, per a la classe no constitueix ara un cas d'urgència atendre aquest extrem, que costa bastant car, per raons que no són d'aquí; altra raó és la de que nosaltres, en el concepte d'invalidesa no excloem la produïda per vellesa, és a dir, no deixem desamparat al vell, sinó que l'atenem com factor productiu que ha vingut a menys, fent cas omís dels anys de desgast que porta. Tenim en compte la diferència capdal entre la pensió per vellesa i la pensió per invalidesa: en la primera s'até el factor temps, això és, si un no mor abans de determinat dia, fatalment se li passarà tal pensió durant tot el temps de més que visqui; en la segona s'até el factor capacitat productiva, això és, si un està eventualment impossibilitat per a realitzar determinat treball, se li passarà tal pensió durant tot el temps que hi estigui. Aquests arguments no són contraris, sinó favorables, a l'establiment ulterior de pensions per a la vellesa; constitueixen solament part del perquè ara no es va a implantar aquesta mena de socors.

Un punt dels que costà més d'arribar a intel·ligència fou el d'una Secció d'Atur Forçós. El ponent, apoiat pel Dr. Girona i Trius primer i per altres després, sostingué que l'atur forçós no